

[From.]

ler til befriede Lande. Det bemærkelsesværdige heri er jo ikke selve Tanken, men jeg siger med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at naar man betænker den Situation, som England stod i den 20. August 1940, saa er denne Handling Udtryk for Karakteregenskaber, som vi beundrer hos det britiske Folk, og det tør jo nok antydes i hvert Fald at være Politik paa lang Sigt.

Ideen med UNRRA er uden Tvivl rigtig. Ja, Situationen i Verden viser, at det er Tilfældet i allerhøjeste Grad, og Organisationen er da ogsaa af et enormt Omfang, idet 47 Nationer har sluttet op om den. Det vilde være urigtigt at opstille det Spørgsmaal, om det kan være en økonomisk Fordel for os at være Medlem af denne Organisation. UNRRA er en international Hjelpeorganisation, hvor den, der har, hjælper den, der mangler, og en af dens store Opgaver er derfor at koordinere disse Hjelpeforanstaltninger paa hensigtsmæssig Maade. UNRRA's store Vanskelighed for Tiden er Mangel paa Penge og Mangel paa Kommunikationsmidler, men værre er det, at det synes, som om selve Mængden af Næringsmidler ikke er tilstrækkelig til det nuværende Behov, selv til de minimale Mængder, der rent videnskabeligt er fastslaaet som det mindst mulige. Og dertil kommer ogsaa de Vanskeligheder, som Tysklands ubegribelige Uforstand med at fortsætte Krigen helt ud i det haabløse har skabt, og hvorigennem der er opstaaet en af Nutidens største Tragedier, nemlig Flygtningeproblemet. Dette Flygtningeproblem bliver vel nok et af de alvorligste for Organisation, baade med Hensyn til Forsyninger og Hjemsendelse. Det er jo ikke alle Lande, der som Danmark kan paatage sig at underbringe og underholde saa stort et Fremmedelement.

Jeg benytter i øvrigt Lejligheden til at takke den højtærede Udenrigsminister for den Energi og den saglige Dygtighed, hvormed han i denne Forbindelse har varetaget Danmarks Interesser i London. Og der skal ogsaa fra mit Partis Side lyde en Tak og en Anerkendelse til det ærede Medlem Hr. Kjærboel for den Dygtighed, hvormed der paa dette Omraade er skabt System og Orden i Tingene herhjemme. Det er ordnet hurtigt og med sikker Haand.

Saaan som Situationen nu har udviklet sig, er Problemet jo ellers ved at rykke os helt ind paa Livet. Den direkte Nød er ved at tage et katastrofalt Omfang, og UNRRA's Midler efter de gældende Vedtægter slaar slet ikke til over for det enorme

Behov, der er til Stede. Derfor søger UNRRA yderligere Hjælp, ud over hvad den enkelte Nation er forpligtet til at yde, og ogsaa Danmark er her stillet over for yderligere Krav. En saadan Situation er imidlertid forudset i Punkt a. under Artikel VIII, hvori det hedder — med Formandens Tilsladelse —:

„Ændringer, der medfører nye Forpligtelser for Medlemsstaternes Regeringer, kan kun vedtages af Raadet med to Trediedels Stemmemehrhed og forpligter først den enkelte Medlemsstats Regering, naar dennes Samtykke foreligger hertil.“

Den højtærede Regering har nu taget Stilling til Sagen, og jeg mener, dens Standpunkt her er rigtigt og rimeligt. Saaan som det er udformet, er der taget tilberørlige Hensyn til, hvad man med Rette kan forlange og kræve af vor Nation, ikke mindst naar vi ser det i Forhold til andre lige-stillede.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har sammen med andre fremtrædende Borgere gjort sig til Talsmand for, at vi skulde nedsætte vore Rationer for derigennem at skaffe den nødvendige Hjælp. Tanken er smuk og sikkert udsprunget af et humanistisk Livssyn, men naar vore Ernæringsfysiologer ikke kan tage Ansvar for en saadan Nedsættelse, f. Eks. for enlige, for unge i Voksealderen og for haardt arbejdende, saa vil en Nedsættelse for de øvrige efter min Mening nærmest blive en symbolsk Gestus, idet Provenuet vil være yderst beskedent. Det forekommer derfor mig helt rigtigt, at den højtærede Regering ud over det, vi har ydet til Dato, og det, vi ogsaa vil yde i Fremtiden, iværksætter og vil staa bagved en frivillig Indsamling af Rationeringsmærker og Levnedsmidler fra alle dem, der vil og kan undvære, og jeg skulde kende det danske Folk daarligt, om man svigtede her. Jeg haaber ogsaa, at man i Udlandet vil forstaa, at det, der navnlig vil betyde noget for at lindre Nøden i Europa, er, at vi naar en passende Import af Produktionsmidler som Kunstgødning, Oliekager og Korn. Faar vi det, vil vi meget hurtigt kunne frembringe netop de Ting, der er Brug for. Vi har det fornødne Produktionsapparat, og vi har en Befolkning, der forstaa at betjene det rationelt og hensigtsmæssigt.

Naar vi i det hele taget under Krigen og indtil nu har haft gode Ernæringsvilkaar og i Dag er i Stand til at præstere en saa betydelig Eksport af Levnedsmidler, kan vi i første Række takke det danske Landbrug for det — det ønsker jeg at sige i en Tid,